Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.526 van 22 februari 2000

A. 88.777/VIII-1627

In zake : **de POORTERE** Philippe,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe VANDE CASTEELE, advocaat,
Vossendreef 6 bus 8
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 31 december 1999 door Philippe DE POORTERE ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging :

1. van de beslissing van 20 november 1997 tot verwerping van de op 26 september 1997 ingediende aanvraag om tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel (afgekort als TALO-T);
2. van de weigering om die beslissing in te trekken en om met een nieuwe beslissing uitspraak te doen over de genoemde aanvraag om TALO-T;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissingen vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 februari 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VERMEIRE, loco Mr. VANDE CASTEELE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van kapitein-commandant MEYUS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die geneesheer-majoor is, op 29 september 1997 een aanvraag om tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel (TALO-T) heeft ingediend; dat de verwerende partij op 20 november 1997 die aanvraag heeft verworpen; dat die weigering de eerste bestreden handeling is; dat volgens de verwerende partij ten gevolge van arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 van het Arbitragehof deze beslissing geen wettelijke basis meer

heeft; dat op de datum van deze terechtzitting geen beslissing tot intrekking van de bestreden beslissing genomen is en dat de verwerende partij nog geen uitspraak heeft gedaan over de nieuwe aanvraag om TALO-T, die verzoeker op 29 november 1999 heeft ingediend;

Overwegende dat, zoals de verwerende partij opmerkt, noch uitdrukkelijk, noch impliciet, geweigerd is de eerste bestreden handeling in te trekken of met een nieuwe beslissing uitspraak te doen over de op 29 november 1999 ingediende aanvraag om TALO-T en dat verzoeker niet aantoont dat hij artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in acht genomen heeft; dat de vordering niet-ontvankelijk is in zoverre ze op het tweede onderwerp betrekking heeft;

Overwegende, wat betreft het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat verzoeker betoogt dat doordat hem een bijzondere vorm van tewerkstelling ontzegd wordt, de bestreden beslissing neerkomt op "een onwettige ontzegging van verschillende grondwettelijke vrijheden"; dat hij van oordeel is dat het nadeel onherstelbaar is en des te ernstiger is daar de eerste bestreden handeling - waarvan de onwettigheid aangetoond is - reeds bijna twee jaar geleden uitgevoerd is; dat hij aanvoert dat hij geen nieuwe beroepsactiviteit kan uitoefenen en dat hij genoodzaakt is dienst te doen "als militair" van het actief kader zonder dat hem een TALO-T toegekend is; dat verzoeker nog steunt op de arresten nrs. 52/99 en 68/99 van het Arbitragehof om te stellen dat het middel kennelijk gegrond is; dat hij overwegingen uiteenzet betreffende het declaratief karakter van een vernietigingsarrest van het Arbitragehof;

Overwegende dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel een van de twee voorwaarden is waaraan dient te worden voldaan opdat de Raad van

State de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing kan bevelen; dat dat risico van een nadeel in concreto dient te worden beoordeeld; dat in het onderhavige geval verzoeker alleen aanvoert dat de rechtsgrond van de handeling onwettig is; dat het bewijs leveren dat een middel ernstig is - gesteld dat dat geleverd is - niet gelijkstaat met het aantonen dat het vereiste risico van een nadeel bestaat; dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij een nadeel aanvoert dat bestaat in een inbreuk op zijn persoonlijke vrijheid; dat hij het statuut van militair vrij aanvaard heeft; dat hem in werkelijkheid niet de vrijheid wordt ontzegd om een ander beroep uit te oefenen, maar de mogelijkheid om bij de uitoefening ervan onmiddellijk aanspraak te kunnen maken op de sociale en rechtspositionele voordelen van de TALO-T-regeling; dat hij over die sociale voordelen geen nadere gegevens verschaft en niet concreet aangeeft in welk opzicht blijkt dat die voordelen voor hem onmisbaar zijn bij de uitoefening van een ander beroep; dat verzoeker in het algemeen geen persoonlijk nadeel opgeeft; dat aan de voorwaarde betreffende het nadeel niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig februari tweeduizend door :

Mevr. DAURMONT, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier, **De wnd. Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **O. DAURMONT.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**